

MAN KAN IKKE SE DLD

– HØR IDAS FORÆLDRE FORTÆLLE

I matematik skal hun lære at sige meget store tal, 5776, altså. Og før sommerferien var det knap så krævende. Men det der med at hun skal huske. Hun skal lære udenad. Altså, hun ser tegnet eller symbolet for 60, tallet 60 ikke, men hun har ikke rigtig nogen hjælp, i det hun ser. Et eller andet visuelt for at hun så kan huske: Nå, men det er så 60, det hedder.

Men vi tager det igen og igen og igen og igen og igen. Og lige så snart hun har fået fat i: Nååh, nu kan jeg huske det. Jamen, så er opgaverne i bogen jo drønet videre til alt muligt andet, som hun så også skal lære udenad.

Det skal virkelig masseres ind på rygraden. Det er ikke noget, der bare kommer af sig selv. Det kræver en kæmpe indsats for hende. Men hold op mand, hun er sej altså. Hun har bare en viljestyrke.

Altså jeg er ret sikker på, at der er DLD børn, der bliver misforstået, altså ift. om de kan læse eller ej, fx. Det kan hun. Det er ikke overhovedet et problem. Hun har fundet ud af, hvad er det, man skal der, og hun er super god til det. Men hun har for eksempel ikke særlig nemt ved efterfølgende at genfortælle handling. Jeg tror godt, hun ved, hvad der er sket i handlingen, men jeg tror bare, hun har svært ved at sætte ord på det.

Altså i de frikvarterer, hvor det er sådan mere lærerstyret, for at de ligesom får leget rundt med hinanden, der fungerer det meget bedre, altså. Hun kan meget bedre, når der ligesom er sat en fast ramme, hvor der er nogle voksne, der ligesom må styre det lidt.

Ida, 9 år,
går i
2. klasse

